

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In quâ tractatur de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, ac Sacrificio
Missæ, ...

Bosco, Jean a

Lovanii, 1667

Concl. IX. Sacerdos ex rationabili causa potest communicare volenti dare
partem hostiæ suæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73377)

conceditur substantia: alioquin in illa clausula concessa esset facultas recipiendi Sacramenta in quolibet loco, qualibet horâ diei, & alia similia.

sed tantum circa substantiam Sacramentorum.

Sacer. Rodericus. Lugo.

Cùm ergo concessio solum sit recipiendi Sacramenta, & nihil ibi dicatur de ministro, debet intelligi, prout de jure; scilicet à debito ministro, sicut intelligitur debito tempore, debito loco &c. Ita Auctores oppositæ sententiæ Suarius supra, Rodericus in explicatione Bullæ parte 1. in Addit. ad §. 5. Lugo disp. 18. Sect. 2. & alii, qui fultus ista pertractant.

Nobis sufficiat utramque sententiam esse probabilem, quamquam existimem negativam, sicuti communior, ita etiam probabilior, præsertim cùm illa verba: *Etiamsi sit tempus interdicti*, non inveniatur in illa clausula Hispano sermone apud Villalobos transcriptâ. Qui etiam Auctor 1. part. Sum. Tract. 27. de Bulla Cruc. Clausula. 4. n. 19. tenet sententiam negativam.

Quæro autem pro limite hujus Sectionis, an Sacerdos volenti communicare possit dare partem suæ hostiæ? Pro resolutione sit

CONCLUSIO IX.

Sacerdos ex rationabili causa potest communicare volenti dare partem hostiæ suæ.

62. Licet quodlibet dat Sacramentum sine hostiæ.

Est communis & certa. Id enim non obest integritati Sacrificii, cùm in qualibet parte specierum tantumdem contineatur, & per consequens sumatur: quid autem amplius exigit integritas Sacrificii, quàm summptionem hostiæ, id est, Corporis & Sanguinis Christi sub speciebus panis & vini? Sanè antiquitùs in more fuit, ut unus, idemque panis consecratus frangeretur, & ex eodem vasculo Sanguis, Domini à fidelibus fumeretur, ut etiam fecit Christus, quando cenantibus Apostolis accepit panem, benedixit ac fregit, deditque illis dicens: *Accipite, & comedite: Hoc est Corpus meum.* Similiter accipiens calicem, & gratias agens, dedit illis dicens: *Bibite ex hoc omnes: Hic est enim Sanguis meus.*

sine causa illicitè,

Nunc equidem sine causa non licet recedere à moderno ritu Ecclesiæ, qui habet, ut pro communicaturis distinctæ hostiæ consecrentur, tametsi ei contraire, juxta varios Auctores, non foret peccatum mortale, eò quòd irreverentia non videatur gravis, nec consuetudo obligans saltem graviter. Nam quæ dicuntur ab aliquibus de cap. *Relatum* 11. & cap. *Comperimus* 12. De Consec. dist. 2. indigna sunt quæ audiuntur.

sed tantum verbaliter.

63.

Enimverò in priori textu ex Concilio To-

letano XII. solum præcipitur; ut qui sapientiùs in die celebrat, in singulis Missis communicet. *Relatum*, inquit, est nobis quosdam de Sacerdotibus non tot vicibus Communionis sanctæ gratiam sumere, quot Sacrificia in uno die videntur offerre, sed si in uno die plurima per se offerant Sacrificia, in omnibus se oblationibus à Communione suspendant, & in sola tantum extrema Sacrificij oblatione Communionis sanctæ gratiam sumant, quasi non sit toties illi vero & singulari Sacrificio participandum, quoties Corporis & Sanguinis Domini nostri Iesu Christi immolatio facta contingerit.

Respondetur ad cap. Relatum 11. de Consec. dist. 2. Tileranum XII.

De his pronuntiat Concilium: *Certum est quod rei sunt Domini Sacramenti.* Atque poenam adjiciens ait: *Quicumque ergo Sacerdotum deinceps Divini altaris Sacrificium oblaturus accesserit, & se à Communione suspendent, ab ipsa, quæ se indecenter privavit gratia Communionis, anno uno repletum se noverit.*

Si inferas: ergo non modicâ poenâ dignus est Sacerdos, frangens hostiam ut laicum communitur: qualis Consequentiâ! Quæ enim conventio Sacerdotis, qui Communionis sanctæ gratiam sumit, ad Sacerdotem, qui se à Communionem suspendit? Aut quæ pars Sacerdoti, qui sumit species panis & vini, cum Sacerdote, qui sumptâ tantummodò Corporis sacri portione, à calice sacri cruoris abstinet? Nulla omnino.

Responsio ad cap. Comperimus, ead. dist. Gelasius.

De hoc autem Sacerdote, minimè de illo agit Pontifex Gelasius, quando ait: *Comperimus quod quidam sumptâ tantummodò Corporis sacri portione à Calice sacri cruoris abstineant: Qui procul dubio (quoniam nescio quâ superstitione docentur obstringi) aut integra Sacramenta percipiant, aut ab integris arceantur: quia divisio unius ejusdem mysterii sine grandi sacrilegio non potest provenire.*

Numquid fractio hostiæ, aut distributio partis hostiæ communicare volenti divisio est unius ejusdem mysterii? Nequaquam. Frustra ergo ob talem legem dixit quidam, non modicâ poenâ dignum esse Sacerdotem frangentem hostiam, ut laicum communitur. Frustra talis fractio aut distributio dicitur peccatum mortale; frustra veniale, si adfit rationabilis causa.

64. Legitimæ cause allegantur.

Quæris quæ sit hujusmodi causa? Respondeo non tantum periculum mortis (de quo non potest esse dubium) sed præceptum quoque Communionis; immo magna petentis devotio, si alia parva hostia commodè haberi nequeat: quia nulla extat prohibitio, nec apparet aliqua indecentia aut irreverentia. Sicut etiam licet aliquas particulas consecratas (dum omnibus non sufficiunt) dividere, & sic præbere.

Dico illud.

Quæ ergo sit causa sufficiens, prudenti iudicio videtur relinquendum. Ego, inquit Dicastillo disp. 11. n. 117. non putarem requiri gravissimam. Unde putarem sufficere quòd sic communicaturus non habeat aliquam Mis-

B b b sam,

sam, vel cogatur diu expectare, donec aliud Sacrum celebretur, aut in sequentem diem differre.

Quin etiam sufficientem existimarem causam, quod aliqua persona gravis aut nobilis velit communicare tunc, ut postea maturè se expediat ad negotia: immo & famuli, qui, ut tempestivè sint expediti ad exhibenda servitia, velint communicare, nec facile possint

sine officiorum dispendio expectare.

Addiderim satis esse, si fiat, ne diu expectet ipse Sacerdos pro offerenda particula; potest enim pergere in Missa ad Offertorium & Consecrationem, daturus partem suæ hostiæ. Ita ille.

Et hæc tenus quidem de Eucharistia, ut est Sacramentum: nunc dicemus de ipsa quatenus est incrementum novæ Legis Sacrificium.

